

„Морето в мен“

След като веднъж ви омагьоса, морето ви държи в плен цял живот. Открих, че най-важното нещо в този свят е не къде сме застанали, а в каква посока се вдим. Понякога трябва да плаваме по вятъра, понякога срещу него. Но трябва да плаваме и да продължаваме напред, а не да лежим на котва. Да имаш мечти, да ги постигнеш и да вярваш в тях, да не се отказваш независимо от какво означава да се запасиш с търпение и желязна воля. А морето, морето е една мечта, морето така утешаващо те с незначайна сила. Един ден искам да живея там, близо до него и да чувам шума на разбиващите се вълни.

Какво е топлината на лятото, ако я нама зимата да и придаде сладост. Само че сега ги няма хората, останали само беглите спомени за веселието, коктейлите, смехът, усмивките, целувките и разпилените, вече изпочупени стъклени бутилки по брега. Някога съдържали писма с любовно признание или послание до семейството. Единствените обитатели тук са гларусите вирейки в небето, сякаш присмивайки се на студа и лебедите, символ на вечната любов. Тогава ми се прииска да бъда птица, да полетя нависоко, да отида, където си поискам и да усещам соления мирис на морето. Но тогава ми се прииска да бъда и риба, за да мога да плувам в най-прекрасните кътчета на морските дълбини, да изуча всяко едно кътче, всяка една скала, корал и мида.

В морето ние винаги намираме себе си и истината е, че живота е като море – има приливи, има и отливи. Понякога е спокойно, а понякога бурно. Има моменти, в които ми се иска да намеря своя малък самотен остров, забулена в собствените си мисли, звукът на морето шепнейки ми приказки за утрешния ден. Но независимо къде отивам ще се върна, защото там където е сърцето, е и морския компас, който винаги ще ме води в правилната посока, независимо от времето и сезона. Независимо колко дълго е пътешествието ми ще се върна, защото и аз, като всички се нуждаем от семейството и приятелите ми. Това са хората, с които се подкрепяме взаимно, за да може никой да не се почувства сам в труден момент.

За да можете да нарисувате морето, вие трябва да го гледате всеки час, всеки ден и винаги на едно и също място, за да можете да разбете как трябва да работите на това място, а именно за това аз работя над едни и същи теми и сюжети. Когато попитат някого какво е за него щастието, е естествено че различните хора ще дадат различни отговори. За някои е да се чувстват обичани и оценени, а пък за други щастието се намира в пътешествията и търсенето на нови предизвикателства. За мен е да се събудя с изгрева на слънцето, под звука на разбиващите се вълни и крясъците на гларусите, всявайки сумотаха сред тишината. Да се разходам по плажа, придружена от звънливия смях на децата, виждайки за пръв път магията на морето. Изгубвайки напълно представа за времето, да се обърнеш и да видиш една феерия от цветове, как огнено червено се слива със синьото, докато слънцето отдава своето място на небосклона на нощната кралица и нейните спътници. Погледът ти да блуждае в хоризонта на малките

светлинки на лодките плаващи по ръба на видимото, докато луната очертава мистериозен път, а хилядите малки искрици я напътстват.

Истинско щастие е да намериш покой сред хаоса, там където се ражда любов, която трае вечно. Може картините пред нас да са накъсани, и животът ти да се разкрива с различни лица. Може да си част от тълпата, или да си сам, последен, единствен на света и накрая да изчезнеш, но щом намериш място като това ти винаги ще се върнеш. Ще гледаш изгрева, и ще слушаш вълните, ще гледаш залеза разкривайки всичките си цветове пред теб и накрая ще се слееш с мрака, само за да изгрееш пак на следващия ден.

След години ще се замисля и ще знам, че ще съжелявам само за нещата които не съм могла да направя. За това човек трябва да вдигне платната и да отплава от това тихо пристанище. Да улови попътния вятър и да търси, мечтае и открива.